

ΝΕΑ ΕΣΤΙΑ

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟΣ ΕΝΑΤΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ — ΙΟΥΝΙΟΣ

1946

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ Α.Ε.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ"

38 — ΤΣΩΡΤΣΙΑ — 38

ΑΘΗΝΑΙ

ἀρχαῖο μείδιμα. Οἱ Αἰγύπτιοι Φαραῶ, τὰ ἑλληνικά ἀρχαῖα ἀγάλματα, οἱ Ἐτροῦσκοι θεοὶ — μὴ κι' ὅλες οἱ παράξενες αὐτὲς στάσεις δὲν ἀνήκουν μαζί στὴν παιδικὴ ἡλικία καὶ σ' ἓνα ἀδύνατο εἶδος ὠριμότητος; Ἦταν σχεδὸν τὸ ἴδιο συναίσθημα ποῦ μοῦ ἔδινε τὸ πρόσωπο τοῦ φίλου μου».

Ἡ δόξα καὶ ὁ θάνατος τὸν ἀγκαλιάσανε σχεδὸν μαζί. Γεννημένος στὰ φωτεινὰ ἀκρογιαλῖα τῆς Ἰωνίας, βρίσκεται τώρα θαμμένος στις μουντὲς ὄχθες τοῦ Τάμεση. Ἡ δόξα ὅμως ποῦ, καθὼς εἶπε ὁ ποιητὴς, εἶνε ὁ ἥλιος τῶν νεκρῶν, θὰ θερμαίνει παντοτενὰ τὸν στερνὸ τοῦ ὕπνο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Σ. ΒΕ·Ι·ΝΟΓΛΟΥ

BERYL DE ZOETE

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗ *

Λονδίνο, 12 Μαρτίου 1944.

Ἀγαπητὲ Κύριε,

Θὰ ἤθελα νὰ Σᾶς ἀποκαλέσω φίλο. Πιστεύω νὰ ἐμάθατε, μὲ τὸ τηλεγράφημά μου, τὸ θάνατο τοῦ ἀγαπημένου μας Δημήτρη. Ἦμουν ἡ μόνη ἀπὸ τοὺς φίλους του, μαζί του, τῆ στιγμὴ τοῦ θανάτου του. Στενοχωριόμουν ποῦ δὲν μποροῦσα νὰ τὸν βοηθῶ. Ἀπὸ τὸ πρωτὶ ὅμως ποῦ πῆγα νὰ τὸν δῶ στὴν ἐκκλησίᾳ τοῦ νοσοκομείου ὅπου τὸν εἶχαν νεκρὸ, παρηγορήθηκα λιγάκι. Ἦταν τόσο ὁμορφος, τόσο εὐγενικός, καὶ φαινόταν σὰν νὰ ἦταν ζωντανός. Εἶναι μιὰ πολὺ μεγάλη ἀπώλεια ὄχι μόνο γιὰ τοὺς φίλους του, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλον τὸν κόσμο. Ἦταν, κατὰ τὴ γνώμη μου, ὁ καλύ-

τερός μας κριτικὸς τῶν γραμμάτων, ἓνας ἀπὸ τοὺς καλύτεροὺς μας ποιητὲς. Εἶναι ἀπέραντα θλιβερὸ ποῦ πέθανε χωρὶς νὰ ξαναδεῖ τὴν πατρίδα του, καὶ Ἐσᾶς, τὸ ἀντικείμενο τῆς πῶ μεγάλης του ἀφοσίωσης. Γνωρίζετε, πιστεύω, ὅτι ἔπασχε ἀπὸ μιὰ θανατηφόρο ἀρρώστια. Μιὰ μέρα θὰ μιλήσουμε γι' αὐτό. Ἦμουν ἀπέραντα δυστυχισμένη. Νὰ τὸν βλέπω νὰ χάνεται ἀπὸ ἡμέρα σὲ ἡμέρα ἦταν κάτι τὸ φοβερό. Εἶναι τώρα δεκαπέντε μέρες ποῦ ἦταν τόσο εὐτυχισμένος. Τὸ Πανεπιστήμιο τὸν εἶχε προσκαλέσει νὰ κάνει διαλέξεις γιὰ τὴ μεταπολεμικὴ τέχνη. Ἦδη, πρὶν ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα, δὲν μπόρεσε νὰ δώσει τὴ διάλεξή του γιὰ τὴν ἑλληνικὴ ζωγραφικὴ. Τὴν ἔδωσα ἐγὼ γιὰ Κεῖνον. Καὶ ἦταν ἡ τόσο ὠραία ἐκείνη διάλεξη ἡ αἰτία ποῦ τὸν προσκάλεσαν.

Πολλὲς φορές μιλοῦσαμε γιὰ Σᾶς. Σκέπτομαι συχνὰ πόσο τώρα Σεῖς θὰ ὑποφέρετε.

Μὲ ὅλη τὴ συμπάθειά μου
BERYL DE ZOETE

* Ἀπόσπασμα ἀπὸ ἐπιστολὴ ποῦ ἔστειλε ἡ Beryl de Zoete, γνωστὴ Ἀγγλίδα ποιήτρια, στὸν κ. Παναγιώτη Κανελλόπουλο. Μετάφραση τοῦ κ. Ἀναστ. Κανελλόπουλου.

